14/01/2021

“Οι άγιοι θέλουν ν’ απολαύσουμε ό,τι και εκείνοι”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Μας αξιώνει ο Θεός, αδελφοί μου, να ζούμε αυτές τις ημέρες και να ζούμε όλα αυτά τα οποία ο Κύριος μας δίνει, ενόσω είμαστε σ’ αυτόν τον κόσμο, και τα οποία είναι πρόγευση και αρραβώνας της μελλούσης Βασιλείας του και της μελλούσης χαράς και πανηγύρεως.

Από το ένα μέρος μας αξιώνει να είμαστε πάντοτε και καθημερινά μέσα στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, μέσα στο μυστήριο των μυστηρίων, μέσα στη Βασιλεία του, μέσα στη χαρά και στο πανηγύρι, όσο μπορούμε να είμαστε σ’ αυτόν τον κόσμο, και από το άλλο μέρος μας αξιώνει να εορτάζουμε κάθε φορά τη μνήμη κάποιου αγίου και σήμερα του αγίου Σπυρίδωνος.

Οι άγιοι δεν μας καλούν απλώς να τους τιμήσουμε και να τους υμνήσουμε. Οι άγιοι είναι αυτοί που γεύθηκαν την αγάπη του Θεού και τη Βασιλεία του Θεού. Είναι αυτοί που άνοιξαν ή, αν θέλετε καλύτερα, που περπάτησαν αυτόν τον δρόμο που άλλοι πρώτοι άνοιξαν, και απολαμβάνουν στην εντέλεια τη χαρά του Θεού στην αιώνια Βασιλεία.

Και είναι οι άγιοι δικοί μας, είναι για μας, είναι μαζί μας. Δεν μας ζηλεύουν, δεν

μας φθονούν, αλλά θέλουν ό,τι κι εκείνοι απόλαυσαν, ό,τι κι εκείνοι κέρδισαν, ό,τι κι εκείνοι πέτυχαν, κι εμείς το ίδιο. Δεν έχουν οι άγιοι ίχνος φθόνου, ίχνος ζήλειας και τσιγκουνιάς για μας.

Και αξιωνόμαστε αυτές τις ημέρες κι εμείς μαζί με όλη την Εκκλησία όχι απλώς κάθε μέρα να γιορτάζουμε, κάθε μέρα να έχουμε τη μνήμη κάποιου αγίου, αλλά και να ετοιμαζόμαστε συγχρόνως για τη μεγάλη γιορτή των Χριστουγέννων, καθώς κάθε μέρα, όπως προσέξατε, ακούμε κάποια προεόρτια άσματα, προεόρτια τροπάρια και κυρίως θ’ ακούσουμε από τις 20 του μηνός και πέρα.

Ο Θεός, καθώς μας χαριτώνει, μας ευλογεί, μας δείχνει την αγάπη του, καθώς συγκαταβαίνει στις αδυναμίες μας, συγχρόνως μας αξιώνει ν’ αγωνιζόμαστε μέσα σ’ αυτόν τον κόσμο. Συγκαταβαίνει να είναι μαζί μας, όπου κι αν βρισκόμαστε και όλες τις ώρες που λείπουμε σωματικά από τον ναό, που λείπουμε σωματικά από το μυστήριο, αλλά πάντοτε όμως είμαστε μέσα στο μυστήριο και μέσα στον ναό του Θεού.

Είναι κι αυτό μια χαρά, είναι κι αυτό μέσα στο όλο μυστήριο και μέσα στο όλο πανηγύρι και μέσα στην όλη γιορτή το ότι μας αξιώνει ο Θεός με τη Χάρη Του, με τη δύναμή του, ν’ αγωνιζόμαστε και να νικούμε το κακό, να νικούμε τον διάβολο και να δίνουμε μαρτυρία στον κόσμο αυτό, ο οποίος τίποτε άλλο δεν χρειάζεται και τίποτε άλλο δεν θέλει, παρά τη Χάρη του Θεού θέλει, την αγάπη του Θεού θέλει, τα αγαθά του Θεού θέλει.

Και αυτή η ειρήνη, που ιδιαίτερα αυτές τις ημέρες ο κόσμος και ποθεί και ελπίζει, αλλά και έχει την αίσθηση ότι κάτι έπιασε απ’ αυτή, δεν είναι άλλη παρά «η ειρήνη του Θεού η υπερέχουσα πάντα νουν» (Φιλιπ. 4:7). Μέσα από τις προσπάθειες για ειρήνη ο άνθρωπος τελικά την ειρήνη του Θεού θέλει.

Αυτή τη σωτηρία και την ασφάλεια που παρέχει ο Θεός θέλει, αυτή τη χαρά θέλει τη βαθιά, τη γνήσια, την ατέλειωτη, η οποία δεν κινδυνεύει από τίποτε. Αυτά θέλει ο κάθε άνθρωπος. Και μας δίνει τη χαρά ο Θεός να γινόμαστε μάρτυρες και να μαρτυρούμε και να διαλαλούμε αυτή τη χαρά.

«Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω περί πάντων ων ανταπέδωκεν ημίν;» (Ψαλμ. 115:3) Να ευχαριστήσουμε. Και τον ευχαριστούμε, όταν όλα αυτά τα αγαθά τα δεχόμαστε, τα γευόμαστε και τα επιθυμούμε ακόμη πιο πολύ. Ευγνωμονούμε από το ένα μέρος και θεωρούμε αναξίους τους εαυτούς μας γι’ αυτά, αλλά από το άλλο μέρος δεν χορταίνουμε έτι μάλλον και μάλλον να τα δεχόμαστε αυτά.

Είθε ο Κύριος που μας τα δίνει όλα – αυτός μας δίνει και τη δύναμη να μπορούμε να τον ευχαριστούμε – να παραβλέπει τις αδυναμίες μας, να συγχωρεί την αμαρτία

μας, να είναι πάντοτε μαζί μας, ώστε να ζήσουμε μαζί του και εκείνος μαζί μας σ’ αυτόν τον κόσμο και να μας αξιώσει αιώνια να είμαστε μαζί του.

Από το βιβλίο: π. Συμεών Κραγιοπούλου, “Θέλεις να αγιάσεις;”, Πανόραμα Θεσσαλονίκης, 1999, σελ. 222.